

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

Пролетарі всіх країн, єдніться!

Рівняння 7-й

№ 5 (211)

23

лютого
1963 року
СУБОТА

Ціна 1 коп.

ВИБОРАМ ДО РАД — ДОСТОЙНУ ЗУСТРІЧ!

ВИСОКЕ ДОВІР'Я ВИПРАВДАЄМО!

18 лютого в актовому залі інституту відбулася зустріч виборців Радянського району м. Києва з кандидатами в депутати до місцевих Рад депутатів трудящих.

Після вступного слова секретаря парторганізації інституту тов. Терещенка, який відкрив збори виборців, виступили довірені особи кандидатів, які охарактеризували життєвий і трудовий шлях посланців народу до Рад: Баньківського Петра Андрійовича, першого секретаря Радянського РК КП України; працівника апарату Радянського райвиконкому Єзерця Павла Григоровича; академіка Хренова Костянтина Костянтиновича; Ревуцького Євгена Львовича, лікаря-терапевта, наукового працівника інституту фізіології; Григор'єву Ніну Григорівну, працівника відділу соціального забезпечення райради.

Від імені кандидатів у депутати місцевих Рад виступив тепло зустрінутий виборцями тов. Баньківський. Він розповів про ті зміни, які відбулися в житті району за час від виборів до виборів. Тисячі родин одержали квартири в нових благоустроєних будинках, в районі будується велика поліклініка, відкриваються нові шкільні й дошкільні навчально-виховні заклади, розширюється торговельна мережа.

Тов. Баньківський запевнив виборців, що прикладе всі зусилля до того, щоб виправдати їх високе довір'я.

Тов. Терещенко від імені виборців побажав кандидатам у депутати успіхів у роботі на благо трудящих, запевнивши, що радянські люди, всі як один, віддадуть 3 березня свої голоси за посланців народу до парламенту нашої Республіки та місцевих Рад.

Після зборів відбувся цікавий змістовний концерт для виборців, у якому взяли участь інститутська хорова капела під керівництвом О. Петровського, танцювальний колектив та окремі виконавці — солісти і деklamатори.

Після зборів відбувся цікавий змістовний концерт для виборців, у якому взяли участь інститутська хорова капела під керівництвом О. Петровського, танцювальний колектив та окремі виконавці — солісти і деklamатори.

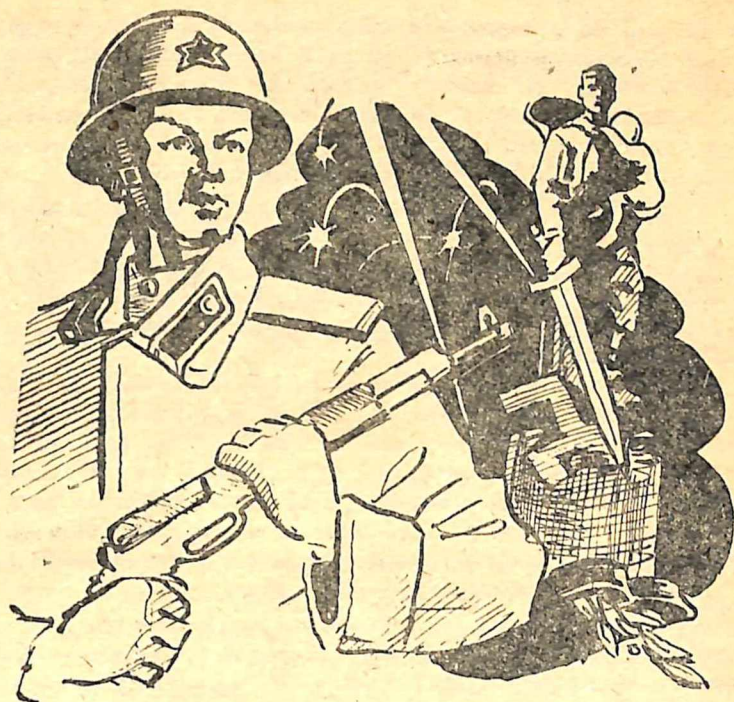
П. Х.

20 лютого виборці нашого району зустрілися з іншими своїми посланцями до міської і районної Рад депутатів трудящих.

...Виступає довірена особа кандидата в депутати Київської міської Ради голови Ради спортивних товариств і організацій Української РСР тов. Володимира Васильовича Сокола. Вона відзначає, що тов. Сокол вже не раз обирався до Ради нашого міста і завжди з честю виправдовував високе довір'я своїх виборців. Трудящі нашого району добре знають В. В. Сокола і як бувшого першого секретаря райкому партії.

Виборці знайомляться також з біографіями Кондратьєва Сергія Сергійовича, Кожуховського Федора Васильовича, Барилюка Климентія Йосиповича, які висунуті колективами різних підприємств, організацій, установ кандидатами в депутати Радянської районної Ради.

РАДЯНСЬКІЙ АРМІЇ — СЛАВА!

1918 — 1963

НА ЕСТЕТИЧНІ ТЕМИ

ДЛЯ АГІТАТОРІВ АКАДЕМГРУП

18 лютого відбулася нарада агітаторів академгруп, яку проводив заступник секретаря партбюро інституту В. Богмат. З доповіддю про роль радянського мистецтва в будівництві комунізму виступила старший викладач кафедри філософії Г. Полікарпова.

— Комуністична партія і Радянський уряд, — сказала вона, — постійно дбають про розвиток радянського мистецтва як могутньої зброї у вихованні будівників комуністичного майбутнього. Свідченням цього є буйний розквіт усіх галузей культурного життя народів нашої країни.

Вона розповіла про недавню зустріч керівників нашої держави з діячами літератури і мистецтва, яка відбулася в Москві, про виступи там М. С. Хрущова і секретаря ЦК КПРС Л. Ф. Ільчова. Їх зауваження і поради радянським письменникам, художникам, театральним діячам, працівникам кіно були проняті неухильною турботою про дальший розвиток найпрогресивнішого в світі радянського мистецтва і сприйняті трудящими країни як ще один прояв турботи партії і уряду про духовне збагачення нашого суспільства. Відстоюючи принципи і методи соціалістичного реалізму, захищаючи наше мистецтво від чужих впливів загниваючої буржуазної культури, партія категорично відкидає абстракціонізм як ідейно ворожий, далекий від завдань комуністичного будівництва напрямок у мистецтві і не може миритися з його проявами у радянському суспільстві.

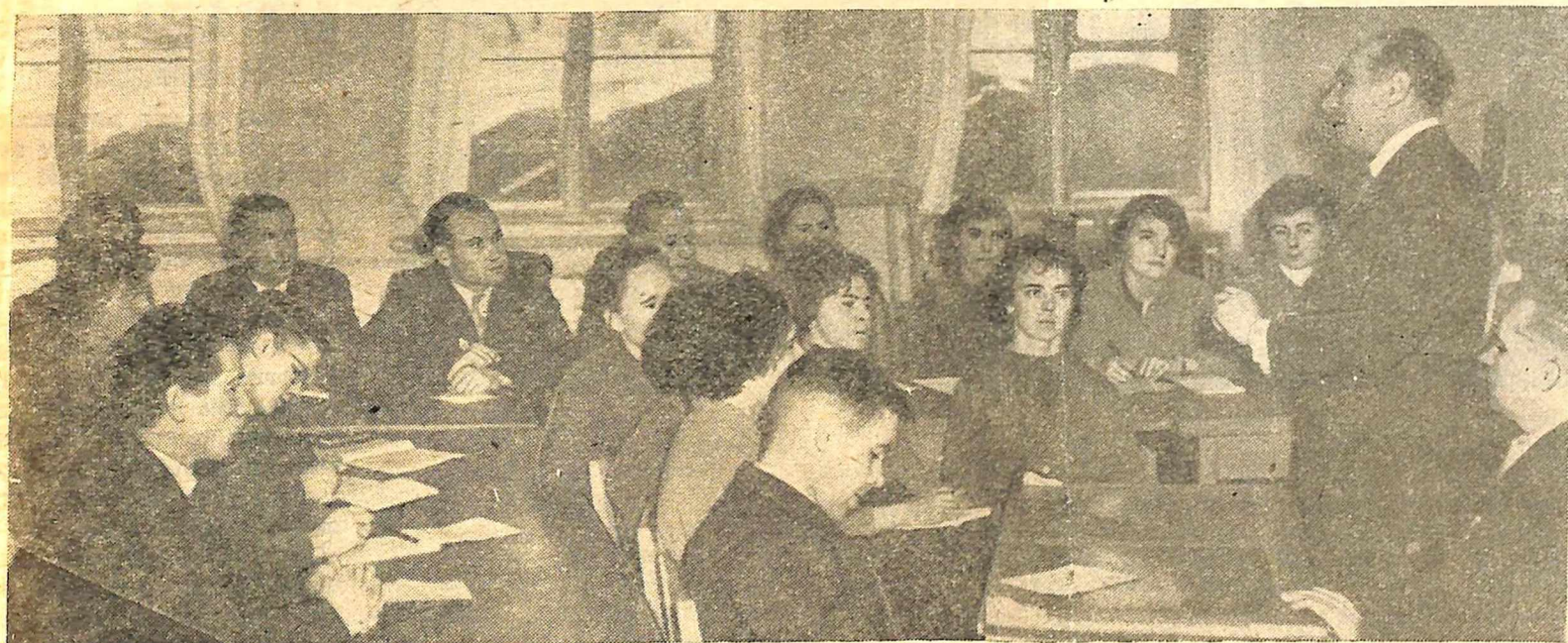
Лекція була прочитана на високому ідейно-теоретичному рівні, насичена прикладами, порівняннями, з використанням деяких ілюстрацій, наочних посібників. Агітатори використовували матеріал прослуханої лекції на політзаняттях у студентських групах.

М. ДМИТРЕНКО.

Тов. Сокол, виступаючи від імені кандидатів у депутати, тепло подякував за те високе довір'я, яке виявлене їм як посланцям народу до Рад. Він підкреслив, що це, насамперед, довір'я нашого народу рідній Комуністичній партії, керівникові й організаторові усіх наших перемог.

Секретар партбюро інституту М. С. Терещенко бажав посланцям до Рад успіхів у їх діяльності на благо трудящих, на благо нашої великої Батьківщини.

І. МАКАРЧУК

Актив „Учительской газеты“

Вже більше року при нашому інституті працює кореспондентський пункт «Учительской газеты». За цей час у газеті надруковано ряд статей з питань підготовки вчителів, про життя інституту, корпунктом організовано рейд по школах міста Києва, надруковано дві статті цього рейду.

Недавно партбюро інституту заслухало звіт про роботу кореспондентського активу «Учительской газеты». Було вказано, що корпункт працював без достатньої активності.

З метою поживлення роботи корпункту склад активу був поповнений новими кореспондентами, представниками всіх факультетів.

Перед корпунктом стоять завдання висвітлювати на сторінках «Учительской газеты» життя інституту, піднімати важливі проблеми підготовки вчителів, питання зв'язків інституту із школою і т. ін.

Матеріали, які надсилаються до «Учительской газеты» членами колективу нашого інституту, бажано подавати спочатку до кореспондентського пункту через його членів на відповідному факультеті. На засіданні корпункту ці матеріали узгоджуються, проходять попередню редактуру і пересилаються в редакцію «Учительской газеты» з поміткою «Кореспондентский пункт «Учительской газеты» при Київському педагогічному інституті ім. О. М. Горького». Статті з такою поміткою проходять в редакції газети без затримки.

Термінові матеріали можна через корпункт передавати в «Учительскую газету» по телефону. Вартість телефонної передачі враховується при виплаті гонорару.

Членами корпункту є такі товариші: Вол. Бондар, М. Євсєєв, А. Конфорович, Є. Касєєв, І. Шиманський, С. Литвинов, В. Войтушенко, М. Ярмаченко, В. Тимошенко, Д. Шелухін, Д. Ніколенко, Т. Бугайко, В. Яременко, Л. Іскра-Перевалова, В. Чухліб, П. Орлик.

І. КРУК,

зав. корпунктом
«Учительской газеты».

Підготовка до виборів у розпалі. Відбуваються зустрічі з кандидатами у депутати, перевіряються списки виборців. Велику роботу проводить агітколектив студентів і викладачів.

На агітпункті інституту. Сюди прийшли агітатори педагогічного факультету, щоб послухати бесіду про радянське законодавство. На фото: виступає старший консультант Міністерства юстиції УРСР Г. М. НАДГОРНИЙ.

(Фото В. ТИМОШЕНКА.)

НАЙГУМАННІША В СВІТІ АРМІЯ

45 років тому народилася найгуманніша в світі армія першої в світі держави робітників і селян. У вогні битв громадянської війни кувалися її класова свідомість, бойова майстерність. Відстоювання завоювань Жовтня, боротьба за утвердження миру на землі — ось ті найбагродніші завдання, які поставили перед нею Комуністична партія і її засновник В. І. Ленін.

45 літ... Здається, так давно це було, але як сьогодні пам'ятає В. Єпішев, полковник у відставці, викладач креслення, ті дні, коли він добровольцем прийшов у Червону Армію. А потім де тільки він не був за три роки громадянської війни... Учасниками боротьби за завоювання Жовтня були доценти Л. Карлов, М. Миронов, полковник Д. Реутський.

Міцніла наша країна, але зростала і злоба імперіалістів, які хотіли будь-що знищити завоювання революції. Японські самураї організовують провокації на Далекому Сході. У боях на озері Хасан вони дістали рішучу відсіч. Про ці події не раз згадує В. Богмат, підполковник у відставці, нині старший викладач кафедри марксизму-ленінізму. А завуч заочного відділу І. Михайличенко разом з воїнами Радянської Армії брав участь у визволенні Західної України з-під польсько-шляхетського ярма.

Почалася Вітчизняна війна. Фашистські орди потоптом ішли по нашій землі, несучи смерть і руїну. Жорстокі бої незабаром розв'язалися і біля воріт столиці України — м. Києва. Серед захисників міста-героя були тепер доценти І. Тертичний, П. Федченко, викладач М. Рябухін, вчений секретар інституту В. Парасушко.

Нелегко доводилося тоді воювати, багато гіркоти невдач і відступу довелось тоді пережити. Проте не втрачали бойового духу наші славні воїни. Під Волгоградом німецькі загарики потерпіли рішучу поразку. У важких, кровопролитних боях на Волзі стіною стояли радянські люди, а серед них воїни Ф. Полішук, М. Брегеда, Г. Разумова.

Майор В. Рябухін брав участь у розгромі фашистів під Москвою, на Орловсько-Курській дузі, під Берліном, форсував Одер,

Ельбу як командир мінометного, а потім — стрілецького батальйонів.

Славний бойовий шлях артилериста від рядового до майора пройшов кандидат економічних наук В. Рокитко. Герой Радянського Союзу генерал-майор танкових військ Б. Єремєєв особливо відзначився у операції при взятті Берліна. Спочатку льотчик, потім піхотинець мол. лейтенант М. Брегеда брав також участь у боях на Орловсько-Курській дузі, а підполковник Г. Івашина — у форсуванні Дніпра; всю війну у діючій армії перебував старший лейтенант І. Пакшин.

У боях на Далекосхідному фронті відзначився капітан А. Медушевський, а також лейтенант Є. Білевич; начальником відділу пропаганди і агітації цього фронту там певний час перебував В. Богмат.

Ордени і медалі, одержані ними в жорстоких боях, свідчать про відвагу і мужність, про патріотичну відданість рідній землі.

Немало бойових операцій на рахунок розвідників І. Гуріна, В. Парасушка, а особливо М. Черкуна, начальника розвідки партизанського з'єднання імені О. Невського, що воював на Україні, в Білорусії, у Чехословаччині, Польщі, Угорщині і є нині почесним громадянином м. Братіслави. З 1941 по 1945 рік у військах зв'язку служили М. Хоружа, О. Кардаш, у воєнно-морському флоті на Північному фронті — О. Євтушенко. Партизанкою, секретарем підпільного райкому комсомолу в час війни була М. Бардаш, викладач кафедри методики мови і літератури. На політроботі в армії перебували П. Волинський, Ю. Кобилецький, О. Павелко, Г. Прокопенко, Д. Шелухін, М. Походзіло, І. Табачников, Г. Івашина, в технічних частинах — А. Данилюк, А. Деркач.

Звичайно, у такій невеликій статті не має змоги згадати всіх тих членів нашого колективу, які відстоювали свободу Батьківщини у боях із ворогами. Але й цей далеко неповний перелік імен учасників боротьби за наше мирне життя, за наше щастя є яскравим свідченням синовньої відданості рідній землі, нашому народові.

Вони відстоювали свободу і незалежність нашої Батьківщини. Зліва направо — сидять: А. Деркач, І. Гурін, Г. Разумова, А. Медушевський, В. Рокитко, стоять: А. Данилюк, М. Походзіло, М. Брегеда

НА КОНКУРС

Д В І Ш И Н Е Л І

(НАРИС)

Саме вони впали мені в очі — дві сірих солдатських шинелі, коли вперше я зайшов до кімнати в студентському гуртожитку. Потім, після знайомства, після того, як почали ми жити все дружнішою сім'єю, не раз доводилося бачити, як знімав з гвіздка свою шинелю то один, то другий з хлопців, тримаючи в руках, щось думав, і знову вшав на місце.

А згадати було що. Великою школою життя стала служба в лавах Радянської Армії і для Володимира Петренка. Хоч ту школу почали проходити вони ще раніше. Олег Кучер пізнав і труднощі, і радість праці на одній з шахт Донбасу, тисячі кілометрів сколесив своєю машинною колгоспний шофер Володимир Петренко.

А потім вони одягли оці шинелі. Стали воїнами. Служили в різних місцях, в різних умовах, в різних родах військ. Та були обоє хорошими воїнами, мали подяки командування.

Коли закінчувався строк служби, і Олег і Володимир ви-

рішили: треба вчитися, набувати знань. Зустрілися хлопці в Київському педінституті, на мовно-літературному факультеті.

Пригадується, як разом з Володимиром і Олегом сиділи ми за книгами в кабінеті мовознавства.

— Правду скажу, хлопці, я думав, що вчитися легше, ніж служити. Але ні, — промовив тоді один з них.

Я бачив, з якою наполегливістю роблять вони перші кроки в навчанні. Труднувато приходилось. Але ж чи відступити той, хто учора був солдатом? Екзаменаційну сесію хлопці склали успішно.

— Тепер ми справжні студенти. Пройшло перше бойове хрещення, — сказав Олег, повернувшись додому з останнього екзамену.

А попереду... Наука тільки відкриває їм свої двері, крім

того, чимало інших турбот мають молоді комуністи Кучер і Петренко. Робота в профкомі факультету, в редколегії стінгазети. Самостійні заняття музикою, участь у хорі. Олег ладен годинами сидіти перед репродуктором, аби тільки передавали музику Моцарта, Ліста, Лиссенна. Володимир глибоко цікавиться художньою літературою.

Увечері, повернувшись з бібліотеки, збираються друзі за столом. Грають у шахи, доміно. Часто виникають дискусії про нову книгу, винахід, цікаву проблему. І дуже часто бере Олег до рук баян.

— Заспіваємо, хлопці!

Народжується улюблена пісня. Вона ще більше зближує нас, гуртує. В ній говориться про солдатські сні: про рідні села і міста, про коси і очі подруг, про матерів. У ній говориться про Вітчизну, про її могутність. І в ту хвилину я думаю про дві солдатські шинелі, які висять у нашій кімнаті.

В. ЧОРНОУС.

Лекція для виборців

Різноманітні форми роботи нашого агітколективу: проведення бесід на квартирах виборців, організація консультацій на агітпункті, влаштування вечорів-концертів художньої самодіяльності для населення району. З успіхом пройшла одна з останніх лекцій, на якій відомо українська поетеса Любов Забашта розповіла виборцям про зустріч діячів культури й мистецтва з керівниками Радянського уряду та Комуністичної партії. На закінчення вечора відбувся концерт студентської самодіяльності.

П. П.

ВІДЧИНІТЬ МЕНІ, МАМО!

Відчиніть мені, мамо, Чуєте, мамо, чи ні? Неньці чулося чи причулося?

— Відчиніть мені!

Мати слухала, не лягала, Сновигада скрізь чорна ніч. Мати к Місяцю поверталася. Говорила з ним віч-на-віч.

Він осколком стримів у небі, Мов не знає, — чого їй треба. То на сволоці погойдается, То загляне в вікно напільне, Вітер в комині свище звично. Придивляється мати пильно.

Руки тре одну об другу, Мозолі тверді, як квасоля, Це причулося знов у хугу? От настигла тяжка доля!

Притуляється аж до шибок, Аж торкається на них льоду. І розтануть лисиці сині — Стануть лікті в холодну воду. Та здалось їй — шинель

майнула, Вітер поли мов розкидає, У тінях ночі шукала поста. Сніг мокрий хвіртку стару латає...

І змерзаються срібні скроні З синім інеем у вікні, Знов питається та не скоро: — Не причулося знов мені? — Відчиніть мені, мамо, Чуєте, мамо, чи ні?!

В. ГРИНЬО

НАМ ПИШУТЬ

САМОДІЯЛЬНІСТЬ ЗАРАДИ САМОДІЯЛЬНОСТІ

Багато теплих, хороших було сказано на адресу не інститутської художньої самодіяльності. Дійсно, вона цінна за заслугу. Проте хочеться сказати, що ректорат і проректорат інституту не турбують про її популяризацію.

Чим, наприклад, пояснити той факт, що наші столичні заклади, зокрема університет, технічний інститут і ін., направили представників своєї самодіяльності (і великими групами — по 100—250 осіб) у Ленінград, Москву, Львів і інші міста. Адже це чудова тріумфальна подія, яка багато чого значить. Учасники самодіяльності по-живають те творче піднесення, яке межує з майстерністю. Схачі одержують естетичну нагоду, а студенти змістовно і починають. Цього не скажеш про наших студентів.

Деякі з них «примкнули» до університетської «Веснянки» поїхали у Львів захищати честь університету. А останні — і куди, як буває в таких випадках. Шукають, а виходу шукають, що не знайшли.

Від імені всіх учасників художньої самодіяльності маю хочеться запитати через газету: чому ми нікуди не виїжджаємо? Коли ми перестанемо варитися у власному соку??

А. ПОЖАРНИЙ
студент музикально-педагогічного факультету, учасник художньої самодіяльності.